

โปรแกรมไมโครคอมพิวเตอร์ซึ่งใช้วิธีพจนานัล
ในการวิเคราะห์โครงสร้างชนิดโครงสร้างระนาบ

นาย ภาณุวัฒน์ คุรุรัตน์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรมหาบัณฑิต

ภาควิชาวิศวกรรมโยธา

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

พ.ศ. 2527

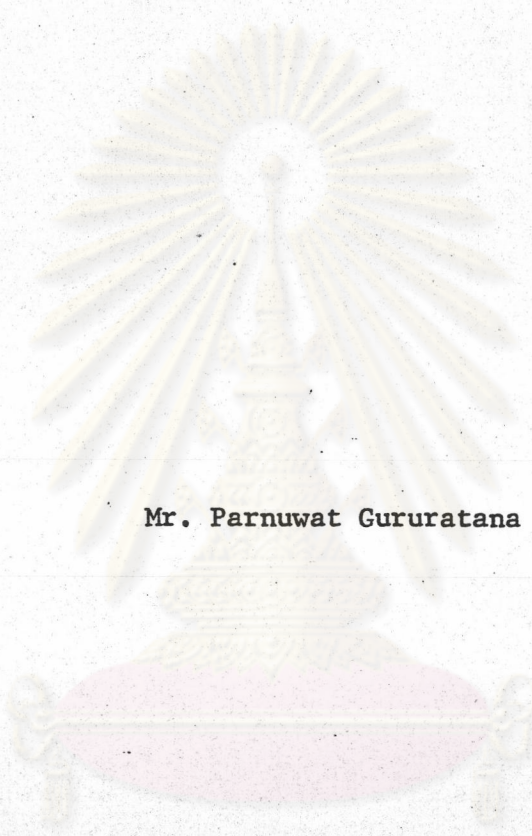
ISBN 974-563-924-9

009755

I16842637

A FRONTAL SOLVER MICROCOMPUTER PROGRAMME

FOR ANALYSIS OF PLANE FRAME STRUCTURES

Mr. Parnuwat Gururatana

A Thesis Submitted in Partial Fullfillment of the Requirements

for the Degree of Master Engineering

Department of Civil Engineering

Graduate School

Chulalongkorn University

1984

หัวข้อวิทยานิพนธ์ โปรแกรมไมโครคอมพิวเตอร์ ซึ่งใช้วิธีฟรอนท์ไลน์การวิเคราะห์โครงสร้างชนิดโครงระนาบ
โดย นาย ภาณุวัฒน์ คุรุวัฒน์
ภาควิชา วิศวกรรมโยธา
อาจารย์ที่ปรึกษา ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เรืองเต๋ยา รัชต์โพธิ์

บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย อนุมัติให้บัณฑิตวิทยาลัยฉบับนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต

.....คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(รองศาสตราจารย์ ดร. สู่ประดิษฐ์ บุนนาค)

คณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์

.....ประธานกรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. ปณิธาน สักคุณะประสิทธิ์)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. กฤษฎา จันทร์รางคู่)

.....กรรมการ
(รองศาสตราจารย์ ดร. ทักษิณ เทพยาศรี)

.....กรรมการ
(ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เรืองเต๋ยา รัชต์โพธิ์)

ลิขสิทธิ์ของบัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หัวข้อวิทยานิพนธ์	โปรแกรมไมโครคอมพิวเตอร์ซึ่งใช้วิธีฟรอนทัลในการวิเคราะห์โครงสร้างชนิดโครงระนาบ
ชื่อผู้ผลิต	นาย ภาณุวัฒน์ คุรุรัตน์
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผู้ช่วยคณบดี ดร. เรืองเตชา รัชตโพธิ์
ภาควิชา	วิศวกรรมโยธา
ปีการศึกษา	2527

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ได้ศึกษาถึงการวิเคราะห์โครงสร้างชนิดโครงระนาบ (Plane Frame) ด้วยวิธีฟรอนทัล (Frontal Method) ซึ่งเป็นการรวม (Assemble) สมประสิทธิ์ของ สติฟเนสเมทริกซ์ และเวกเตอร์ของแรง (Load Vector) เข้าด้วยกันทีละชิ้นส่วนย่อย และในขณะที่เดียวกันก็ทำการกำจัด (Reduce) ค่าติกรีของความอิสระของข้อที่ไม่ได้ต่อกับชิ้นส่วนต่อไปด้วย ทั้งนี้โดยใช่วิธีกำจัดของเกอซ (Gauss Elimination) งานวิจัยนี้เขียนโปรแกรมขึ้นเพื่อใช้กับไมโครคอมพิวเตอร์ (Microcomputer) เป็นภาษาเบสิก (Applesoft BASIC) ในวิธีฟรอนทัลข้อมูลส่วนใหญ่ถูกเก็บไว้ในแผ่นจานแม่เหล็ก (Diskette) ทำให้เสียเนื้อที่ความจำหลักของเครื่องน้อยมาก จึงทำให้สามารถวิเคราะห์โครงสร้างขนาดใหญ่ที่มีจุดต่อมาก ๆ ได้ ผลลัพธ์ที่ได้ออกมาจากการวิเคราะห์ เป็นค่าการเคลื่อนที่ที่ขั้ว อันได้แก่ ค่าการเคลื่อนที่ในทิศทาง X ค่าการเคลื่อนที่ในทิศทาง Y และค่าการหมุนรอบแกน Z นอกจากนี้ยังคำนวณหาค่าแรงภายในที่ปลายของชิ้นส่วนย่อย อันได้แก่ แรงตามแนวแกน (Axial Force) แรงเฉือน (Shear Force) และแรงดัด (Moment) ได้ด้วย

จากตัวอย่างที่ได้ทำการศึกษา 4 ตัวอย่าง ซึ่งมีทั้งโครงสร้างขนาดเล็กและใหญ่ ผลลัพธ์ที่ได้มีค่าใกล้เคียงกับผลที่ได้จากเครื่อง เมนเฟรม และผลจากวิธีอื่น ค่าความผิดพลาด (Solution Error) ที่คำนวณได้มีค่าน้อยมาก จะมีค่าเพิ่มขึ้นเมื่อโครงสร้างมีขนาดใหญ่ขึ้น แต่ก็อยู่ในพิสัยที่ยอมรับได้ วิธีฟรอนทัลนี้เมื่อนำมาประยุกต์กับไมโครคอมพิวเตอร์ในการวิเคราะห์โครงสร้างขนาดเล็ก มีข้อเสียคือต้องใช้เวลาในการวิเคราะห์มาก เมื่อเทียบกับวิธีวิเคราะห์เชิงเมทริกซ์ชนิดที่สามารถเก็บข้อมูลสมประสิทธิ์ของสติฟเนสเมทริกซ์และเวกเตอร์ของแรงทั้งหมดไว้ในหน่วยความจำหลักได้ ทั้งนี้เพราะวิธีฟรอนทัลมีการอ่านและบันทึก

ข้อมูลส่วนใหญ่ลงบนแผ่นจานแม่เหล็ก ดังนั้นจึงเหมาะสำหรับวิเคราะห์โครงสร้างขนาดใหญ่
ซึ่งไม่สามารถเก็บข้อมูลสัมประสิทธิ์ของสปีดไฟเนลเมทริกซ์และเวกเตอร์ของแรงไว้ในหน่วย
ความจำหลักได้ทั้งหมด โดยที่การศึกษานี้ได้แสดงให้เห็นว่าความผิดพลาดของผลลัพธ์จากการ
ใช้วิธีพรอนท์มีค่าน้อยมาก และสามารถนำเอาวิธีการไปใช้วิเคราะห์โครงสร้างขนาดใหญ่ได้
ซึ่งพอสรุปได้ว่าโปรแกรมและวิธีการดังกล่าวน่าจะเหมาะสมที่จะใช้ในการคำนวณออกแบบโครงสร้าง
สร้างชนิดโครงระนาบโดยใช้ไมโครคอมพิวเตอร์ได้เป็นอย่างดี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

that store stiffness coefficients and load vectors in the high-speed memory because the frontal method demands relatively large amount of data transfer to and from diskette. The method is therefore suited to analysis of large structures, for which the global stiffness matrix and load vectors cannot be contained in the high-speed memory. This study has indicated that negligible solution error results from use of the frontal method and that the method could advantageously be used to analyse large structures. It can therefore be concluded that the technique and the developed computer programme may effectively be used for designing plane frame structures by the microcomputer.

ศูนย์วิจัยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กติกกรมประกาศ

ในการทำวิทยานิพนธ์นี้ ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. เรืองเต๋ยา รัชต์โพธิ์ ซึ่งเป็นอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้ความรู้ และคำปรึกษา แนะนำต่าง ๆ อันเป็นประโยชน์อย่างมากในการทำวิทยานิพนธ์ ตลอดจนได้ให้ความกรุณา ตรวจสอบแก้ไขวิทยานิพนธ์จนสำเร็จเรียบร้อย

ผู้เขียนขอกราบขอบพระคุณคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ อันประกอบด้วย รองศาสตราจารย์ ดร. ปณิธาน สักคุณะประสิทธิ์ รองศาสตราจารย์ ดร. ทักษิณ เทพชาตรี และ รองศาสตราจารย์ ดร. การุญ ฉันทรางค์ ที่ได้กรุณาตรวจสอบแก้ไขวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ จนสำเร็จเรียบร้อย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อภาษาไทย	ง
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ฉ
กิตติกรรมประกาศ	ช
สารบัญ	ฅ
รายการตารางประกอบ	ฉ
รายการรูปประกอบ	ค
สัญลักษณ์	ด
บทที่	
1. บทนำ	1
1.1. ความน่า	1
1.2. ความเป็นมาของปัญหา.....	1
1.3. ภูมิหลังงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	3
1.4. วัตถุประสงค์และขอบเขตของการวิจัย	4
2. วิธีพรอนทัล (Frontal Method).....	5
2.1 ความน่า	5
2.2 วิธีการพรอนทัลในการวิเคราะห์โครงสร้าง.....	6
2.3 วิธีการพรอนทัลในการประยุกต์กับไมโครคอมพิวเตอร์	11
3. การวิเคราะห์ความผิดพลาด	18
3.1 ความน่า	18
3.2 ความผิดพลาดเนื่องจากการวิเคราะห์.....	18
3.3 การวิเคราะห์ความผิดพลาดในวิธีพรอนทัล.....	20
4. โปรแกรมไมโครคอมพิวเตอร์.....	21
4.1 ความน่า.....	21
4.2 ขั้นตอนการวิเคราะห์.....	21
4.3 การทำงานของโปรแกรม.....	24

	หน้า
5. ตัวอย่างการวิเคราะห์	28
5.1 ความน่า	28
5.2 ตัวอย่างที่ 1	28
5.3 ตัวอย่างที่ 2	31
5.4 ตัวอย่างที่ 3	33
5.5 ตัวอย่างที่ 4	35
6. วิเคราะห์และสรุปผลการวิจัย	38
6.1 เกี่ยวกับความถูกต้องของผลลัพธ์.....	38
6.2 เกี่ยวกับความต้องการเนื้อที่ความจำ.....	39
6.3 เกี่ยวกับเวลา.....	39
6.4 เกี่ยวกับการบันทึกลงแผ่นจานแม่เหล็ก.....	40
6.5 สรุป.....	41
เอกสารอ้างอิง	43
ภาคผนวก ก.....	45
ภาคผนวก ข.	48
ภาคผนวก ค.	85
ประวัติ	106

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

รายการรูปประกอบ

รูปที่	หน้า
2.1 ตัวอย่างโครงสร้าง	6
2.2 แผนภูมิแสดงขั้นตอนของวิธีพ론ทัล.....	12
2.3 ตัวอย่างวิธีการพ론ทัล	14
2.4 ตัวอย่างวิธีการพ론ทัล	15
2.5 แสดงการรวมชิ้นส่วนย่อย	16
2.6 แสดงข้อที่อยู่ในพ론ทัล	17
2.7 แสดงการตัดตำแหน่งข้อระหว่าง 2 พ론ทัล.....	17
4.1-ก แผนภูมิแสดงขั้นตอนการวิเคราะห์โดยสังเขป.....	22
4.1-ข แผนภูมิแสดงขั้นตอนการวิเคราะห์โดยสังเขป (ต่อ).....	23
4.2 แผนภูมิแสดงขั้นตอนการทำงานของโปรแกรม.....	26
4.3 แผนภูมิแสดงการทำงานของโปรแกรมย่อย ANALYZE.....	27
5.1 โครงข่ายแข็ง (ตัวอย่างที่ 1).....	29
5.2 โครงข่ายหมุน (ตัวอย่างที่ 2).....	31
5.3 โครงข่ายแข็ง (ตัวอย่างที่ 3).....	34
5.4 โครงข่ายหมุน (ตัวอย่างที่ 4).....	36
5.5 แสดงหมายเลขชิ้นส่วน (ตัวอย่างที่ 4).....	37
ก-1 ชิ้นส่วนคาน (Beam Element).....	46
ก-2 กิจทางการเคลื่อนที่ในพิกัดชิ้นส่วนย่อย.....	46
ก-3 กิจทางการเคลื่อนที่ในพิกัดของโครงสร้าง.....	47

รายการตารางประกอบ

ตารางที่		หน้า
1.1	เปรียบเทียบชนิดและคุณลักษณะของไมโครคอมพิวเตอร์	2
5.1	เปรียบเทียบผลกับเครื่อง IBM 3031-004 (ตัวอย่างที่ 1)	30
5.2	เปรียบเทียบผลกับเครื่อง IBM 3031-004 (ตัวอย่างที่ 2)	32
5.3	เปรียบเทียบผลกับเครื่อง IBM 3031-004 (ตัวอย่างที่ 3)	33
5.4	เปรียบเทียบผลกับเครื่อง IBM 3031-004 (ตัวอย่างที่ 4)	35
ค.1	เปรียบเทียบค่าแรงตามแนวแกนและแรงเฉือน (ตัวอย่างที่ 3)	104
ค.2	เปรียบเทียบค่าแรงตามแนวแกน (ตัวอย่างที่ 4)	105

ศูนย์วิทยพัชกร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

สัญลักษณ์

A	=	ทรานฟอร์มเมชันเมทริกซ์
D	=	เวกเตอร์ของค่าการเคลื่อนที่ในพิกัดของโครงสร้าง
D_d	=	เวกเตอร์ของค่าการเคลื่อนที่ในพิกัดของชิ้นส่วนย่อย
F	=	ค่าของแรง
F	=	เวกเตอร์ของแรงรวม
F_g	=	เวกเตอร์ของแรงกระทำที่ปลายเนื่องจากแรงภายนอกพร้อมกับแรงกระทำที่ยึด
F_n	=	เวกเตอร์ของแรงกระทำที่ปลายเนื่องจากแรงภายนอกในพิกัดของโครงสร้าง
F_d	=	เวกเตอร์ของแรงกระทำที่ปลายเนื่องจากแรงภายนอกในพิกัดของชิ้นส่วนย่อย
F_a	=	เวกเตอร์ของแรงที่ได้ปรับปรุงสภาพเอ็นไอที่ยึด
F_m	=	เวกเตอร์ของแรงภายในของชิ้นส่วนย่อย
K	=	ค่าสติฟเนส
K	=	สติฟเนสเมทริกซ์รวม
K_a	=	สติฟเนสเมทริกซ์ที่ได้ปรับปรุงสภาพเอ็นไอที่ยึด
K_g	=	สติฟเนสเมทริกซ์ของชิ้นส่วนย่อยในพิกัดของของโครงสร้าง
K_d	=	สติฟเนสเมทริกซ์ของชิ้นส่วนย่อยในพิกัดของชิ้นส่วนย่อย
MQ	=	จำนวนของดีกรีของควมอิสระที่ถูกกำจัดออกจากพารอนท์
NM	=	จำนวนของชิ้นส่วนย่อย
r	=	ค่าความผิดพลาด
ΔR	=	residual error
U	=	ค่าการเคลื่อนที่ที่แท้จริง
\bar{U}_i	=	เวกเตอร์ของการเคลื่อนที่ที่คำนวณได้
\bar{U}	=	เวกเตอร์ของการเคลื่อนที่รวม
x, y, z	=	ระบบพิกัดของชิ้นส่วนย่อย
X, Y, Z	=	ระบบพิกัดของโครงสร้าง
ϵ	=	ค่าความผิดพลาดในการคำนวณ (solution error)